

Magyar jobboldal: átépítés alatt

2015 május 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

1989. június 16-án, Nagy Imre újratemetésének napján számos beszéd elhangzott a kés? Kádár-kori igénytelenséggel feldíszített koporsók mellett.

A szónoklatok közül ma egyre emlékszünk: Orbánéra, és abból is a legbátrabb mondatra, amely a szovjet csapatok

kivonását sürgeti. Kétség nem fér hozzá, hogy Orbán, a Fidesz és az ország története szempontjából ez volt a legnagyobb hatású kijelentés, amely azon a napon elhangzott. Kevesen emlékeznek azonban a beszéd leglátnokibb mondatára, amely így szólt: „A hatodik koporsóban a mi elkövetkez? húsz évünk is ott fekszik.”

A rendszerváltoztatást követ? húsz év minden ígéretes próbálkozása egy korlátozottan sikeres projekt maradt. Ha nem is volt eredménytelen, de semmiképp sem vált közös sikerélménnyé, az ország negyvenévnyi kommunista elnyomása utáni elrugaszkodási ponttá. Ha a háború utáni NSZK-ra, Japánra vagy Finnországra nézünk, jól látható, hogy az ezekben az országokban végbement gazdasági csoda nem vett többet igénybe húsz évnél. Ha hozzájuk mérjük magunkat, mindenképpen érvényes a megállapítás: elvesztegettünk egy sz?k emberölt?nyi id?t.

2010-ben a Fidesz világossá tette, hogy amit tenni akar, az több mint kormányváltás, több mint rendszerváltás, egyenesen forradalom. A kétharmados Fidesz-gy?zelemmel Magyarországnak hosszú id? után újra olyan kormánya lett, amely következetesen kiáll a nemzeti érdek védelme mellett. A példa nélküli választói felhatalmazással bíró er?s nemzeti kormány olyan helyzetet jelentett és jelent, amellyel a hazai és a nemzetközi szerepl?k lényegében nem találkoztak a rendszerváltás óta, bár helyesebb úgy fogalmazni, hogy azel?tt sem. Nem csoda, ha egy ilyen er?s érdekérvényesítési szándékkal és potenciállal bíró kormány a kezdetekt?l fogva támadások kereszttüzében áll, itthon és külföldön egyaránt. Hogy kinek áll útjában egy er?s magyar kormány? Lényegében mindenkinek; mindazoknak, akik az ország gyengeségének vámszed?i voltak. Lássuk be, igazából kár lenne ?ket hibáztatni, csak azt tették, amit mi, magyarok engedtünk nekik, és ami a lényegük: profitot realizáltak.

2010-ben a Fidesz a cs?d szélén álló gazdaságot, milliárdos rejtett költségvetési hiányokat, uniós kötelezettségszegési eljárást, finanszírozhatatlan államadósságot és megszorító politikát követel? IMF-hitelszerz?dést örökölt. Azoknak, akik esetleg abban reménykedtek, hogy Brüsszel és a nemzetközi pénzügyi körök megért?bbek vagy méltányosabbak lesznek Magyarországgal szemben, hamar csalatkozniuk kellett. Bár ma már talán kevesen emlékeznek rá, hiszen a tavalyi három fideszes választási gy?zelem feledteti a rossz emlékeket, az Orbán-kormány 2010 nyarától nemzetközi nyomás alatt állt.

Kezd?dött az egész egy forint elleni spekulációval. Aztán sorozatban jöttek a gyomrosok. Komoly szankciókkal fenyegették Magyarországot, felmerült szavazati jogunk, illetve a strukturális és kohéziós alapok felfüggesztése is. Ugyanaz a forgatókönyv játszódott le az új kormány valamennyi intézkedése – a magánnyugdíjpénztárak, a

médiatörvény vagy az új alaptörvény – kapcsán. Er?s külföldi hátszéllel szervezett, álspontán, „népi kezdeményezésnek” t?n? demonstrációk Budapest utcáin, illetve megalázó uniós számonkérés, eljárás, európai parlamenti vallatás. Tavares-jelentés, lebegtetett monitoringeljárás, Cohn-Bendit-stílusú rágalmazások. A baloldali ellenzék és az európai véleményformálók együtt temették a magyar demokráciát, sajtószabadságot, piacgazdaságot, jogállamot. A forint elleni spekulációs támadás 2011-ben már csak a hab a tortán. 2012-ben pedig jöttek a „diáktüntetések”, egyetemfoglalással, ül?sztrájkokkal, hídfoglalásokkal. A kormány gyengítését célzó támadások nem maradtak következmény nélkül: 2012 ?szére a baloldali pártok összesített támogatottsága 4-5 százalékkal haladta meg a Fideszét. Nem véletlen, hogy Bajnai támogatói épp ekkor látták elérkezettnek az id?t, hogy hadrendbe állítsák a baloldal csodafegyverét, a szakért? miniszterelnök-jelöltet. Mint ismert, kevés eredménnyel.

A Fidesz 2014-ben elért újabb elsöpr? gy?zelme azonban nem szegte kedvét a baloldal külföldi támogatóinak. Mintha semmi sem változott volna, ugyanabból a kottából játszanak, és folytatódik a magyar kormány gyengítésére tett kísérletek sorozata. Az el?z? ciklusban is egy baloldali párt felépítésével próbálkoztak, és most is. A 2010?2014-es ciklusban Bajnai Gordont menedzselték, most pedig Gyurcsány Ferenc következik. Legalábbis nehéz másképp értelmezni a Gyurcsány-vállalatbirodalomba érkez? uniós milliókat. A stratégia változatlan, csak a személyek terén történt csere. Ami nem sikerült az Együtt 2014-nek és leányvállalatainak (Párbeszéd Magyarországért, Milla, Szolidaritás), az talán majd sikerül a bukott miniszterelnöknek és pártjának, a DK-nak. Az innen-onnan pénzelt, régi, lejáratódott baloldali politikusok háttértevékenységével szervez?d? tüntetések folytatódnak, még ha a címkék id?r?l id?re változnak is. A Bajnaihoz közel álló HaHa helyett a „MostMi” és MSZP-s (ex)politikusok állnak a „népharag” élére. Hasonlóan a 2010-t?l kezd?d? id?szakhoz, 2014 októberét?l gyakorlatilag minden kormányzati intézkedést, döntést, ötletet demonstráció követett, tekintet nélkül annak tartalmára.

Bár sok hasonlóság van a 2010-es és a 2014-es ciklus politikai forgatókönyve között, legalább annyi különbség is látható. El?ször is a Fideszt ért támadásoknak részben más következményei lettek, mint azt a baloldal küls? és bels? támogatói várták. A mesterséges gyengítés egyik negatív externáliája a Jobbik er?södése lett. A másik jelent?s különbség, hogy a Fidesz a második ciklusát tölti kormányon, amelyre a jobboldalnak egyel?re nincs kipróbált politikai eszköztára. Harmadrészt a Fidesz történetének egyik legjelent?sebb bels? konfliktusát rendezi éppen, amely meggyengítette a jobboldal bels? integritását. Negyedrészt a Fidesz ellenfelei ma sokkal kevésbé t?nnek fenyeget?nek, mint az el?z? ciklusban, ami csökkenti a jobboldali szavazók harci kedvét. A 2014-es három választási vereség után a baloldal pártjai rosszabb b?rben vannak, mint négy éve, és a jobboldali választók politikai veszélyérzete ma kisebb, mint volt négy esztend?vel ezel?tt. Mindemellett azt sem szabad elfelejteni, hogy a gazdasági vészhelyzet – épp a Fidesz kormányzásának köszönhet?en – elmúlt, és ez a tény szintén sz?kíti a kormány kommunikációs mozgásterét.

Végezetül pedig az Orbán-kormány számos, a rendszerváltás hajnalán megfogalmazott célt elért. Kiszorította az utódpártot a hatalomgyakorlásból, új alaptörvényt alkotott, új szabályrendszert fektetett le a nagyvállalatok és a magyar kormány kapcsolatrendszerében, integrálta a határon túli magyarokat az anyaországi politikai közösségbe, kitört az adósságspirálból. A következ? id?szak legnagyobb feladata immár nem az ellenfelek legy?zése, hanem az új célok kit?zése. Ahogy Napóleon írja emlékirataiban: a csatát megnyerni semmiség, a gy?zelmet kihasználni a valódi m?vészet.

Lánczi Tamás - www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló